

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 7. napján kelt 22.P.20.434/2016/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperes által szerkesztett internetes oldalon ...-én megjelent „...” című cikkben közölt valótlan tényállítások miatt kérte az alperes helyreigazításra kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.700 forint ügyvédi munkadíjat, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 342. § (1) bekezdésére, a 343. § (1) bekezdésére és (3) bekezdésére, valamint a PK 12. számú állásfoglalásra.

Kifejtette, hogy a felperesnek nem vitásan fennáll a keresetösségi joga minden alapvetően rá, illetve szerveire, szervezeti egységeire vonatkozó közlés esetében. A perbeli esetben azonban arról a közlésről, hogy az őt érintő tőkepótlásról a legmagasabb szinten egyeztettek, az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az egyértelműen nem rá vonatkozik, hanem kifejezetten a felperesen kívüli körökre, az ő cselekvőségükkel kapcsolatos állítást tartalmaz. A megállapításnak a felperes nem passzív alanya, hanem csak a tárgya, így e körben nincs keresetösségi joga.

Ugyanígy nem a felperesre vonatkozó állítás az elsőfokú bíróság megítélése szerint az sem, hogy a résztvevőket utasították volna arra, mennyi pénzt tegyenek hozzá a felperes vagyonához. A közgyűlés, az igazgatóság ugyan a felperest testesíti meg, azonban az utasításra vonatkozó állítás nem a területekre, vagy az ő döntésükre, magára a határozatra vonatkozott, hanem kifejezetten a

részvényesekre, akik helyett a felperes nem jogosult jogérvényesítésre.

Az ... által előírt tőkepótlásra vonatkozó közléssel kapcsolatosan arra utalt, hogy ebben az esetben a részvénytársaság belső ügyével alaposabb szakmai ismeretekkel nem rendelkező átlagolvasó értelmezésére kellett tekintettel lenni.

Az megállapítható volt, hogy az ... időközben életbe lépett rendelkezései miatt volt szükség arra, hogy a közgyűlés a Ptk. 3:294. § szerint felhatalmazást adjon az igazgatóságnak az alaptőke emelésére. Annak nem volt jelentősége a felperes megítélése szempontjából, hogy az okokat és körülményeket is részletesen tartalmazó cikk nem a pontos jogi kifejezéseket tartalmazta. Egyetértett az alperessel abban, hogy olyan sandaság, ami arra utalna, hogy a felperes valamit jogszerűtlenül tett az alaptőke emelése során, nem volt kiolvasható a cikkből és azt nem tartalmazta konkrétan, hogy az ... a felperes esetében esetleg más követelményeket szabna, mint más pénzintézeteknél. Ugyanakkor a közgyűlési jegyzőkönyvből kitűnően ... felszólalásában azzal indokolta a határozati javaslatot, hogy az ... váratlanul módosította korábbi határozatát, a felkészülési időt 3 évről 2,5 hónapra csökkentette, szigorúbb számítási módot írt elő, felperesre nézve szubkonszolidációs alapon történő tőkemegfelelést írt elő, ami azt jelenti, hogy az integrációhoz csatlakozott ... társaságot a többi szövetkezeti hitelintézettől eltérően egyedi módon, saját tőkemegfelelés terheli.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az e körben sérelmezett közlést nem találta valótlannak.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a keresetnek megfelelő döntés hozatalát, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, az alperes költségekben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az 1. pontban foglalt kérelem vonatkozásában az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a keresetösségi jog hiányát, ugyanis a sérelmezett állítás nem felel meg a valóságnak, mert a részvényjegyzésben résztvevőket nem utasították, másrészt a megállapítás felperes működéséről szól, és nyilvánvalóan a felperes megítélésére jelentős hatással van az a körülmény - hogy egyébként az igazgatóság által kijelölt részvényeseket - felsőbb szinten egyeztetés után utasították volna, hogy milyen összeggel emeljenek tőkét az egyes résztvevők. Egy részvénytársaság közgyűlésén [a Ptk. 3:268. § (1) bekezdése szerinti legfőbb döntéshozó szervén] történetekkel kapcsolatos valótlán tény közlése igenis a részvénytársaságra vonatkozik. A tőkeemelés, mint jogi tény nyilvánvalóan a felperes működésével kapcsolatos eljárás. A PK 12. számú állásfoglalás alapulvételével ha a szövegrészt teljes összefüggéseiben vizsgálva az átlagolvasó szemében is egyértelműen az csapódik le, hogy a közlés a felperesre vonatkozik.

A másik sérelmezett résszel kapcsolatosan elsősorban azt emelte ki, hogy az ... nem írt elő tőkepótlást a felperesnek 2015. októberben. Nyilvánvaló valótlán az erre vonatkozó alperesi tényállítás, mert azt a hamis képzetet kelti az olvasóban, hogy született egy kizárólag felperesre vonatkozó tőkepótlási határozat, ami valótlán - ezt az elsőfokú bíróság is elfogadta - miszerint vitatja, hogy ez olyan lényegtelen tévedés lenne, ami nem befolyásolja a megítélését.

Álláspontja szerint a szövegkörnyezettel együtt a sérelmezett rész - ami valótlán állítás - azt a hamis látszatot kelti, miszerint az ... sürgősséggel előírt tőkepótlási határozata miatt került sor egy vitatott körülmények között megtartott tőkeemelés előíró közgyűlésre.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetésével és az így meghozott döntésével a másodfokú bíróság - helyes indokaira kiterjedően - egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a helyreigazítást kérő közlemény első mondata vonatkozásában azt állapította meg, hogy a felperes nem jogosult a jogérvényesítésre. A cikk tartalmát és a sérelmezett rész szövegkörnyezetét is tekintve - „...” alcím alatt - a közlés nem közvetlenül a felperesre utal, amelyben a felperes csak mint színtér kerül megemlítésre, az igazi érintettek e körben a ... belüli hatalmi ütközet résztvevői, illetve azok a részvényesek, akik részére e hatalmi harc keretében kívülről jött utasításokat küldtek.

Nem vitásan a felperes legfőbb szerve a közgyűlés, amelyet a részvényesek alkotnak, de kifejezetten a közgyűlésen résztvevő részvényeseket érintő külső befolyásolásról szóló közlés nem vonatkoztatható a felperesre, így igényérvényesítési jogosultsággal nem rendelkezik a sérelmezett állítás miatt.

A 2. pontban megjelölt azon valótlannak tartott közlés vonatkozásában, miszerint az ... tőkepótlást írt elő a pénzüzeteknek októberben, a Fővárosi Ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy nem történt valótlan tényállítás.

A felperes 2015. december 28-án megtartott rendkívüli közgyűlésének 1. napirendi pontja volt a társaság alaptőkéjének felemelése, amelynek keretében a felperes igazgatósága módosító határozata meghozatalának előzményeként történt hivatkozás arra, hogy az ... -án kelt ... számú határozatában a ...-ben meglévő joga alapján a felperes által vezetett csoportra szubkonszolidációs tőkeemelést is előírt. A jegyzőkönyvben rögzítettekkel szembeni felperesi érvelést a másodfokú bíróság nem fogadta el. Azt, hogy ez a mondat az olvasóban milyen képzetet kelt - hogy csak a felperesre vonatkozóan született tőkepótlási határozat - egyként sem képezhette vizsgálat tárgyát, mert a helyreigazítási kérelem csak a valótlan tények miatt került előterjesztésre és csak ez került megjelölésre a keresetben is.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményére, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési költségek viselésére, figyelemmel az Itv. 46. § (1) bekezdésére és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Budapest, 2016. június 23.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
előadó bíró - a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

Hidvéginé dr. Adorján Livia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő